

Tydzień z Maryją

Nr 36/2024 (300)

32. Niedziela Zwykła
10.11.2024

Z liturgii Mszy świętej - Ewangelia (Mk 12, 38-44)

Wdowi grosz

Uboga wdowa jak czytamy w dzisiejszej Ewangelii „wrzuciła wszystko”. W dokładnym tłumaczeniu „rzuciła swe całe środki na życie”. Niewiele wiemy o ubogiej wdowie. Nie znamy jej imienia, nie wiemy kim tak na prawdę była, czym się zajmowała, jaki miała charakter, kim był jej mąż, czy miała dzieci, itp. To co wiemy, to że przysłała do Świątyni, aby do skarbony wrzucić „dwa pieniążki, czyli jeden grosz”.

Czytając słowa Ewangelii na myśl przychodzi scena z pierwszego czytania, kiedy to inna uboga wdowa zbierała drewno, by wypiec ostatni w swym życiu placek z ostatniej garści mąki, a potem umrzeć z własnym dzieckiem z głodu. Niespodziewana prośba proroka Eliasza, ogałaca wdowę z ostatniej garści mąki.

Dzisiejsze czytania stawiają przed nami dwie dzielne kobiety. Obie wdowy, obie tak bardzo ubogie, żyjące na skraju nędzy, na skraju życia i śmierci. Gotowe oddać wszystko, świadome tego, że w ich życiu, pomimo niesprawiedliwego ubóstwa, jest jeszcze coś, a właściwie ktoś, większy aniżeli rozpacz czy pogarda, których doświadczały po śmierci ich mężów. Wdowa z Sarepty spotyka proroka Eliasza, wdowa z Jerozolimy spotyka Jezusa. Ta pierwsza słyszy słowo nadziei „Nie bój się”, ta druga w swej skromności pewnie nie wie nawet, że patrzy na nią największy z proroków.

źródło: <https://profeto.pl/wdowi-grosz>

Świątynie znane i nieznanne...

Kościół świętego Leonarda w Lipnicy Murowanej, Arka, której nie porwała woda

Świątynia pochodzi z XV wieku i jest to jeden z najstarszych i najcenniejszych kościołów drewnianych w Polsce. W 2003 roku kościół został wpisany na listę UNESCO. Wnętrze kościoła zdobi dekoracja malarska (polichromia) z różnych okresów, od końca XV do początku XVIII wieku. Prezbiterium zdobią sceny: Ukrzyżowania, Ostatniej Wieczerzy i Sądu Ostatecznego, nawę sceny z Męki Pańskiej oraz Dekalogu. Wśród cennego wyposażenia odnajdziemy rzadki feretron procesyjny z płaskorzeźbą Trójcy Świętej i pozytywkę szkatułową, która do dzisiaj wygrywa melodie. Lipnica Murowana znana jest także w całej Polsce z tradycji robienia palm wielkanocnych i konkursu na najwyższą z nich. Największe mierzą ponad 30 metrów.

Warto wiedzieć:

- kościół świętego Leonarda w Lipnicy Murowanej stoi na miejscu pogańskiej gontyny, z której podobno pochodzi tak zwany słup Światowida, wspierający z tyłu ołtarz;
- w posadzce kościoła znajduje się płyta nagrobna ojca błogosławionej i świętej sióstr Ledóchowskich – Antoniego Ledóchowskiego, rotmistrza huzarów austriackich i szambelana cesarza Franciszka Józefa. Z dziesięciorga jego dzieci – czwórka wybrała stan duchowny;
- kościół w Lipnicy Murowanej mógł zostać zniszczony w 1997 roku podczas wielkiej powodzi. Wezbrana rzeka załamała fundamenty, co groziło porwaniem świątyni. Została ona przywiązana linami do sąsiednich drzew i w ten sposób ocalona.

Blżej Świętych

Święty Hubert (cz. 2)

Apokryfy o św. Hubercie przeniosły motyw jelenia na grunt chrześcijaństwa zachodniego, umieszczając je w realiach VII w. Mówi się, że gdy żona Huberta wyjechała do swojej umierającej matki, jej osamotniony mąż zaczął hulaszczę życie, a nade wszystko pokochał polowania, które zmieniły się w rzezie zwierzyny prowadzone bez umiaru. W trakcie jednego z takich polowań Hubert ujrzał wynurzającego się z kniei wspaniałego jelenia z krzyżem, jaśniejącym niezwykle blaskiem pomiędzy pięknymi rozłożystymi rogami. Jednocześnie usłyszał nieziemski głos: „Hubercie! Dlaczego niepokoisz biedne zwierzęta i zapominasz o zbawieniu duszy?”.

Wydarzenie to spowodowało wewnętrzną przemianę Huberta, który od tego momentu zmienił swoje życie. Kanonizowany po śmierci, został patronem myśliwych, a dzień jego śmierci i przeniesienia jego relikwii do klasztoru w Andagium - 3 listopada jest świętem myśliwych. Kolejne wątki kultu Świętego dodali pewnie sami myśliwi, którzy mają niezwykłą wyobraźnię. Ze względu na swoje życie, związane z radykalnym, gwałtownym nawróceniem, jest św. Hubert dzisiaj niezwykle popularny. Dynamizm jego życia i nawrócenia może utwierdzać w przekonaniu, że każdy z nas ma szansę zmienić swoje życie na lepsze.

Sekretne życie aniołów

Potencjał anioła

Anioł jako byt duchowy o duchowości doskonałej, czyli niepotrzebujący zmysłów do swojego istnienia oraz poznawania, nie będący niczym ograniczony, towarzyszy nam nieustannie swoją siłą, potęgą i stabilnością. Choć ze swej natury nie jest wszechobecny jak Bóg, to pełniąc swą misję towarzyszenia nam, nigdy się nie rozprasza, nie zamyśla, nie nuży. My możemy być senni, mieć wahania nastroju i trudności z kojarzeniem. Anioł nie podlega tym przypadłościom, gdyż nie jest istotą cielesną. Nasz Anioł Stróż nie robi sobie wolnego, trwa przy nas i nieustannie się nami opiekuje. Gdybyśmy tylko więcej myśleli o tej bliskiej nam, czulej obecności może wówczas łatwiej radzilibyśmy sobie z własnymi lękami, poczuciem pustki, czy osamotnienia, które czasami nami władają.

Z nauczania św. Tomasza z Akwinu wynika, że gdybyśmy chcieli porównać umysł człowieka z umysłem anioła, musielibyśmy zestawzić ze sobą nieociosaną bryłę marmuru i arcydzieło sztuki rzeźbiarskiej, na przykład „Pietę” Michała Anioła. My dysponujemy nieobrobioną skałą, w której dłutem i młotkiem próbujemy coś wykuć. Umysł Anioła, to jak w pełni wykonana rzeźba, ponieważ Bóg udziela mu tak zwanych wrodzonych form poznawczych. Anioł jest więc stwarzany z kompletną wiedzą i poznaje w pełni dany przedmiot poznania bez najmniejszego trudu i wysiłku, jednym aktem intuicji, prostym oglądem. Musimy jednak pamiętać, że aniołowie nie są wszechwiedzący.

Na podstawie: A. Bańka, *Sekretne życie aniołów*, wyd. I, 2019

Kim jest Duch Święty?

Niewiele o Nim wiemy i rzadko potrafimy uchwycić Jego obecność. A przecież Duch Święty, ten tajemniczy dar od Boga, jest „siłą napędową” naszego życia!

Duch Święty nie jest jakimś łagodnym, przyjaznym nam „duszkim”. Nie jest też zjawą. Biblia określa Go hebrajskim słowem *ruah* (po grecku w Ewangeliach *pneuma*), co oznacza tchnienie, którego nie można schwytać, uwięzić, zamknąć. W Ewangeliu według św. Jana Jezus tchnął na swoich uczniów, mówiąc: „weźmijcie Ducha Świętego” (J 20,22). W Dziejach Apostolskich zapowiada im: „gdy Duch Święty zstąpi na was, otrzymacie Jego moc” (Dz 1,8). Dar Jezusa dla uczniów jest tchnieniem życia napętniającym ich serca. Ten Duch, którym obdarowuje nas Jezus w imieniu swojego Ojca, pozwala nam lepiej zrozumieć boskie tajemnice i postępować zgodnie z wolą Bożą. Święty Paweł mówi z wielkim przekonaniem: „Postępujcie według Ducha Świętego” i nie waha się wymienić korzyści, jakie z tego płyną, a które są jego darami: „miłość, radość, pokój, cierpliwość, uprzejmość, dobroć, wierność, łagodność, opanowanie” (Ga 5,16 i Ga 5,22). Duch Święty jest darem dla wszystkich, trzeba tylko umieć poddawać się Jego działaniu.

Źródło: *Wiara w pytaniach i odpowiedziach. Przewodnik chrześcijanina*, Wyd. Jedność, Kielce 2015

Michałowice na przełomie XIX i XX wieku - budownictwo wiejskie

Na obszarze zamieszkałym przez krakowian występowały podobne typy budynków mieszkalnych i gospodarczych, różniące się jednak wielkością i jakością ze względu na pozycję oraz status majątkowy mieszkańców. Zamożność wpływała również na stan wnętrza wiejskich chałup i jego wyposażenia. Dom chłopski przeznaczony był dla jednej, wielopokoleniowej rodziny. Zbudowany był w archaicznej konstrukcji koszykowej, typowej dla obszarów podkrakowskich, której elementami były wbite w ziemię drewniane słupy oraz plecionka obrzucona gliną, tworząca ściany. Ten sposób budowania wybierany był ze względu na tanią i łatwość pozyskania surowca. Domy wznoszono wprost na ziemi, a na terenach pagórkowatych chałupy stawiano na niewielkiej podmurówce z wapienia. Najpowszechniej wykorzystywanym i cenionym budulcem regionu krakowskiego było drewno.

Na terenie dzisiejszej gminy Michałowice poza drewnem do wznoszenia budynków wykorzystywano również wapień i łączono go z gliną lub inną zaprawą i w ten sposób powstawały filary w stodołach, ściany szczytowe budynków czy stropy piwnic. Sposobem na upiększanie zewnątrz ścian budynków było bielanie ich wapnem. Do wapna dodawano „farbki” („ultramaryny” lub lakmusa), w efekcie uzyskując na elewacji niebieski kolor w różnych odcieniach. Chałupy bielone na zewnątrz powszechnie występowały w Michałowicach, Książniczkach, Masłomiącej, Więclawicach i Raciborowicach.

Rozpocznianiu budowy domu towarzyszyły czynności o charakterze religijno-magicznym: w przyciesiach (podstawa wykonana z odpowiednio spojonych belek, na której opiera się ściana) wiercono otwory, w które wkładano krzyżyki, drobne monety, święcone zioła czy kredę „trzechkrólową” lub początkowe fragmenty czterech Ewangeli, odręcznie przepisane i zwinięte w niewielki rulon. Zwyczaj te miały bronić przed nieszczęściem i złymi mocami.

Źródło: na podstawie B. Krasnowolski, R. Hołda, *Nad Dłubnią, monografia Gminy Michałowice*, tom III, Michałowice

INTENCJE MSZALNE

Poniedziałek – 11.11.2024 – św. Marcina z Tours, biskupa ; Narodowe Święto Niepodległości	
7:00	+ Za śp. Zofię Sieńko (greg. 11)
18:00	W intencji Ojczyzny
Wtorek – 12.11.2024 – św. Jozafata, biskupa i męczennika	
18:00	+ Za śp. Zofię Sieńko (greg. 12)
Środa – 13.11.2024 – Świętych Benedykta, Jana, Mateusza, Izaaka i Krystyna, pierwszych męczenników Polski	
18:00	+ Za śp. Zofię Sieńko (greg. 13)
20:00	+ Za śp. Mirosława Browarnika
	+ Za śp. Mariannę Patecką
	+ Za śp. Małgorzatę Dyląg
	+ Za śp. Czesławę Ząbek
	+ Za śp. Ireneusza Skwarę
	+ Za śp. Michała Gila
	+ Za śp. Henryka Genzelsa
	+ Za śp. Kazimierza Wójcika
	+ Za śp. Stanisława Tokarza
	+ Za śp. Zofię Sochę
Czwartek – 14.11.2024	
18:00	+ Za śp. Zofię Sieńko (greg. 14)
Piątek – 15.11.2024 – św. Alberta Wielkiego, biskupa i doktora Kościoła	
7:00	+ Za śp. Zofię Sieńko (greg. 15)
18:00	Msza Święta Listopadowa za zmarłych
Sobota – 16.11.2024 – Rocznica Poświęcenia Rzymskich Bazylik Świętych Apostołów Piotra i Pawła; św. Małgorzaty Szkockiej; św. Gertrudy, dziewicy	
7:00	+ Za śp. Zofię Sieńko (greg. 16)
18:00	+ Za śp. Stanisława Kałwę
Niedziela – 17.11.2024 – 33. Niedziela Zwykła; św. Elżbiety Węgierskiej, zakonnicy	
7:00	W intencji wszystkich parafian
9:00	+ Za śp. Stanisławę i Tadeusza Hejmo oraz Władysława i Edmunda Sochę
10:30	+ Za śp. dr Izzydora Ziębę
12:00	Dziękczynna z prośbą o błogosławieństwo Boże, potrzebne łaski i opiekę Matki Bożej dla Eugeniusza z racji urodzin
18:00	+ Za śp. Zofię Sieńko (greg. 17)

**OGŁOSZENIA DUSZPASTERSKIE
na XXXII Niedzielę Zwykłą – 10.11.2024**

Dziś na Mszy św. o godz. 12:00, z udziałem władz samorządowych, będziemy świętować **Jubileusz 50-lecia zawarcia sakramentu małżeństwa** par z naszej Gminy.

Jutro (11.11) **Narodowe Święto Niepodległości**, na Mszy św. o godz. 18:00 będziemy modlić się w intencji naszej Ojczyzny.

W piątek o godz. 18:00 **Msza św. Listopadowa** za zmarłych.

Poświęcenie książeczek dla dzieci z kl. III przygotowujących się do I Komunii św. odbędzie się w przyszłą niedzielę (17.11), na Mszy św. o godz. 12:00. Po Mszy św. spotkanie z rodzicami w kościele.

Za tydzień, w niedzielę 17 listopada, po Mszach świętych, odbędzie się zorganizowana przez nasze parafialne stowarzyszenie „**Nadzieja Michałowic**” zbiórka do puszek na rzecz dwuletniego Mateuszka, który urodził się ze śmiertelną wadą serca. Znamy otwarte serca Parafian, toteż za każdy datek z góry dziękujemy.

Spotkanie Rady Parafialnej w przyszłą niedzielę (17.11) po Mszy św. o godz. 18:00 w salce na plebanii.

Pełna treść ogłoszeń na stronie www.parafiamichalowice.pl